

FLER RAPPORTER FRÅN BELGIEN

I DETTA NUMMER

- Fler UFO-rapporter från Spanien
- Formation över Söderhavet sid. 3
- Möjlig kidnappning av kvinnlig bilist...
- Närbkontakt av tredje graden
- Pälsjägare upplevde märkliga ting
- Cylinder över Argentina sid. 4
- Nyår i Manuy St-Jean
- Observationer i Cordes-regionen sid. 5
- Främmande farkost över Bryssel-ringen
- Klockformat UFO över Stavanger
- Landad skiva lyfte sid. 6
- När verkligheten överträffar science-fiction
- Robotvarelse med tre ögon
- Rymdfarkost landade i indianby
- Svävande sfärer sid. 7
- Kidnappad som barn? sid. 8
- Kidnappningar: Kan vi kämpa emot? sid.10

NR. 4/1992
Årgång 23

Prenumerationsåret på UFO-Information
är 1 januari - 31 december

Redaktör och ansvarig utgivare:
Kjell Thörnlund. Tel. 013-171790

Övriga medarbetare: Håkan Gustavsson,
Fredrik Häger

I redaktionen:
Sören Andersson, Tommy Gustavsson,
Kjell Thörnlund

Möteslokal:
Danmarksgatan 4 B kv. Tel. 013-126901

Postadress till UFO-Information:
Box 9109, 580 09 Linköping

Prenumeration och medlemskap:
Postgiro 429 78 45-2

UFO-Information kostar 110:- helår

JUBILEUMSNUMMER

Det finns fortfarande kvar exemplar av UFO-Information 10 år. Ni som inte har den måste se till att få den. I den finns de mest intressanta svenska fallen fram till 1979. Beställ genom att märka inbetalningskortet med "JUBILEUMSNUMMER 10 ÅR"

Priset är fortfarande 35 kr.
Otroligt billigt, eller hur?

Postgiro 429 78 45-2

UFO EN HANDEDNING

Samma sak gäller vårt handlingsprogram som ger en perfekt inblick i målsättning, intervjuetodik, fältarbete etc. Ett ytterst bra faktahäfte. Priset är oförskämt billigt. Endast 30 kr. Märk talongen:
"HANDLINGSPROGRAM"

Postgiro 429 78 45-2

ISSN 0346-3540

Gratis prenumeration!

Ett år går så fort och nu är det redan dags för den sedvanliga förnyelsen av prenumerationen. I år har vi ett speciellt erbjudande till er som har prenumererat på UFO-information i fem år eller mer i en sammanhängande period. Ni får ge bort en prenumeration till en god vän helt GRATIS. Hur gör jag då? Kanske ni undrar. Enkelt!

Ni skickar oss ett namn och en adress så sänder vi UI kostnadsfritt i ett helt år till den adressen. Ni måste skriva ert namn och er adress som avsändare annars kan vi inte infria vårt löfte.

Ni kan bara skicka till en adress per prenumerant och erbjudandet gäller ej till person inom samma familj eller samma adress som er. Ni får ej heller idka någon rörelse där en gratis prenumeration kan missbrukas.

Passa på att ge bort en prenumeration till julklapp eller nyårspresent. Erbjudandet gäller altså bara er som har prenumererat i fem år eller längre och endast till den sista Januari 1993. För att ni andra inte ska bli ledsna så får ni göra samma sak för HALVA priset! Har ni frågor eller undrar över något angående det här så kan ni ringa 013-171790 (kvällstid) säkrast under helger.

Red.

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt. För att underlätta den redaktionella bearbetningen bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på skrivmaskinen. Har ni ej tillgång till skrivmaskin ser vi helst att ni skriver tydligt. Texta gärna. Var god observera att manus endast skrives på bladets ena sida! För artiklarna svarar författarna.

Artiklar och övrigt material ur denna tidskrift får återges helt eller delvis endast efter tillstånd av ansvarig utgivare för UFO-Information. UFO-Information ser gärna att våra läsare hör av sig med tips om inträffade händelser av UFO-karaktär - det kan vara något Ni läst om i respektive lokalpress på er egen hemort eller hört någon berätta. Hjälp oss också samtidigt att lätt få kontakt med eventuella vittnen till UFO-observationer genom att t ex notera telefonnummer eller postadress i breven till oss.

Vi vill ha hjälp av kunniga och duktiga TECKNARE och ÖVERSÄTTARE för översättning av engelska, franska, tyska och spanska texter. Vi vill också gärna knyta kontakter med UFO-intresserade som kan hjälpa till att på sina hemorter följa upp och bearbeta aktuella UFO-fall. För närmare upplysning ring (kvällstid) 013-171790, 013-126901 eller skriv till: UFO-Information, Box 9109, 580 09 Linköping. UFO-Information utkommer oregelbundet med minst 4 nr/år. Tidskriften är ideellt styrd, dvs allt arbete med tidskriften är oavlönat.

Fler UFO – rapporter från Spanien (1990)

av J. Plana Crivillén (Barcelona)

Över Murcia – provinsen (sydöstra Spanien)

Omkring kl 23.40 den 2 februari observerade invånare i Zarzadilla de Totana två UFOs över Valdeinfierno-träskan och landsvägen Lorca-Caracava. (Källa: "Estigia" (CIFE) nr. 80, mars-april 1990)

UFO – landning vid Zuera, nära Zaragoza (nordöstra Spanien)

I Monegrillo, nära Zuera, testade en bilmekaniker en bil som var inne för reparation då motorn plötsligt dog. Då han tittade uppåt fick han syn på ett stort päronformat föremål som stod på marken i närheten.

Efter en stund lyfte föremålet och avlägsnade sig med hög hastighet (Källa: Bruno Cardenoso i radioprogrammet "Parallella Världar" på Radio Club 25 (Tarrasa), 22 april 1990)

UFO över Zaragoza (nordöstra Spanien)

En invånare i Zaragoza-förstaden San José tittade kl 04.30, söndagen den 8 april 1990, ut genom fönstret för att se efter vilket väder som rådde och fick då syn på en väldig, gullysande sfär på himlen. Dess skenbara storlek överträffade månens och den stod kvar, strax under molntäcket i flera minuter.

(Källa: Bruno Cardenoso i radioprogrammet "Parallella Världar" på Radio Club 25 (Tarrasa), 22 april 1990)

UFO – landningar på Mallorca (västra Medelhavet)

Omkring kl 21.30 den 14 februari 1990 åkte Sr Miguel Mateu och hans kvinnliga kamrat i en tankbil med vatten mot lantgården Son Olivé, några kilometer från Sineu, då damen upptäckte märkliga föremål ovanför några närbelägna pinjeträd. Det som fångat hennes uppmärksamhet var ett slags "fönster" bestående av fyra fyrkanter, de övre två ljusare än de nedre, och de bildade liksom ett slags röd plattform som stod stilla i luften. Efter att ha svängt in på infarten till gården stannade föraren bilen, med motorn fortfarande igång. Det glödande "fönstret" befann sig nu rakt framför dem, på ett avstånd av ca 400

meter eller så. Miguel Mateu klev ut för att lämna en del vatten medan damen, Antonia Busquet, satt kvar i förarhytten. De hade redan sett någonting flyga över, ovanför dem, vid sidan av tingesten ovanför pinjeträden, och Miguel hade lugnat henne med orden att det bara var ett flygplan.

Miguel Mateu, som själv är född och uppvuxen i distriktet, säger att detta andra föremål, vilket han kallade ett "flygplan", färdades mycket långsamt och rörde sig i riktning mot "fönstret". Han förklarade: "Dess ljus, som kom från akterpartiet, lyste upp trädstammarna. Det var triangelformat och var mindre än den andra tingesten ("fönstret")."

Den mindre, triangelformade tingesten landade under det stillasvävande större "fönster"-liknande föremålet, bakom dungen med pinjeträd.

Härnäst såg Antonia, som fortfarande satt kvar i förarhytten, ett tredje flygande föremål närma sig till vänster. Detta tredje föremål var romboidformat och dess periferi omgavs av små ljus och i dess mitt fanns ett stort konstant blinkande ljus.

Detta tredje föremål landade också, och på samma plats som det andra, det vill säga bakom dungen med pinjeträd och under "fönstret". Miguel var nu färdig med sitt jobb och gick tillbaka till förarhytten där han fann Antonia som befann sig i ett chocktillstånd. "Fort! Fort!", skrek hon, och de körde omedelbart iväg.

När kritikerna menade att det de hade sett var helikoptrar, blev Miguel och Antonia uppfyllda av förakt. "Helikoptrar," sade de, "är mycket, mycket bullrande. Men i detta fall hörde vi absolut inte det minsta ljud!"

(Källa: Carmen Domenech, Mallorca, i Catalunya Radios program "Sintoni Alpha", 29 april 1990).

UFOs över Yecla (Murcia – provinsen)

Kl 05.00 en morgon i augusti 1990 gjorde sig en familj boende i Yecla (38° 35'N., 1° 05'W.) redo för en bilresa från sin chalet på toppen av den lokala bergskedjan, Sierra del Cuchillo, då de observerade en märklig sorts disfläck på den i övrigt molnfria himlen och ovanför denna tre vita föremål stora som fullmånen, vilka roterade och sköt ut ljusstrålar ned mot marken. Familjen tittade trolldundet i tjugo minuter. Sedan, alldeles för uppskrämda för att stanna kvar, slank de in i bilen och flydde i mörkret utan att ens våga tända billykterna.

(Källor: Antonio Forte, Yeclas UFO-forskningsgrupp och C. I. F. E. Bulletin).

KÄLLA: Flying Saucer Review
Vol. 37, No. 3
(Autumn, 1992)

Formation över Söderhavet för 50 år sedan

Den klara, tropiska morgonen den 12 augusti 1942 splittrades det rådande lugnet på Tulagi-ön, väster om Guadalcanal-ön i Söderhavet, vid 10-tiden av ett nödlarm. Stephen J. Brickner vid Första Marindivisionen drog sig till minnes att "Jag rengjorde mitt gevär på kanten till min skyttegren, då flyglarmet började ljuda... jag hörde formationen innan jag såg den. Även då blev jag förbryllad över ljudet. Det var ett mäktigt dånande ljud... vilket inte alls lät som det högttoniga symmaskinssurrandet från japanska formationer. Några sekunder senare såg jag formationen av silverglänsande föremål rakt över mig."

Brickner uppskattade att det var minst 150 farkoster som närmade sig. "I stället för det vanliga "V-et" på 25 plan," sade han, "utgjordes formationen av rätta, majestätiska rader på 10 till 12 föremål, det ena bakom det andra." De flög på mycket hög höjd, för högt upp för att vara en bombärd. En närmare titt avslöjade att föremålen var skivformade och snabbare än japanska plan. Ingen stjärt eller fenor kunde urskiljas. De glänsande föremålen verkade "vagga en aning, och varje gång de vaggade glittrade de klart i solen," sade Brickner. Den reflekterade glansen från den tropiska solen på de märkliga farkosterna gav honom intrycket av högpolerat silver. Formationen försvann snabbt och lämnade vittnena med öppen mun.

(Mysteries of the Skies av Gordon Lore, Jr., och Harold Deneault, Jr.)

KÄLLA: Mufon UFO Journal
Number 292, August 1992

**Tålmod är
bittert
men dess frukt
är söt!**

Möjlig kidnappning av kvinnlig bilist i Cataluña (nordöstra Spanien)

av Josep Guijarro

Maria del Carmen Roure hade åkt den speciella sträckan hundratals gånger, men för resten av sitt liv kommer hon antagligen alltid att minnas natten till den 13 maj 1990, då hon hade en närtkontakt med ett UFO.

I slutet av maj 1991 ringde hon upp mig, och som hennes röst visade, fortfarande mycket skakad, och berättade om den skrämmande upplevelse hon haft midnatten mellan den 12 och 13 maj.

Jag beslutade mig därför för att åka till Gerona för att träffa henne och få en förstahandsredogörelse av denna trettiofemåriga lärarinna på en skola i Sant Gregori.

Hon hade återvänt till Gerona med bil från Platja d'Aro. Det hade förekommit ett stormoväder i de angränsande områdena den kvällen och himlen var övermulen.

När hon kom till en plats kallad Llagostera lade hon, genom vindrutan märke till ett blåaktigt ljus i övre vänstra delen av sitt synfält. Ljuset var inhöljt i ett "moln" av ungefär samma storlek och utseende som en rugbyboll.

När hon i sinom tid anlände till La Creueta, dvs de första husen i förstaden Villaroja, rörde sig ljuset och lade sig framför bilen, och från det kom nu en mycket fin, smal stråle som riktades ned mot marken.

Denna märkliga stråle verkade genomföra en detaljerad studie av omgivningarna, precis som vi läst om i så många kidnappningsfall, och lyste upp taken på några av de närbelägna husen.

I det ögonblicket började ögonvittnet frukta att denna stråle kanske var avsedd för henne. Hennes hjärna började svärma över av tankar på att vända och försöka fly undan, eller söka hjälp, eller leta upp någon plats att gömma sig på, men allt hon lyckades med var att reducera farten.

Hon gjorde inte 30 km i timmen, när hon rundade en kurva och fick se den blå strålen framför sig som breddade ut sig över hela vägens bredd (ca 18 meter). Hon kastade en desperat blick i backspegeln efter hjälp, men hon var ensam. Det fanns inga andra fordon på vägen.

Den blå strålen var "cylindrisk" och utgick från det blå ljusets centrum. När hennes strålkastarljus träffade den blå strålen verkade denna fungera som en spegel och reflekterade ljusen åt alla håll, inte som enkla strålkastarstrålar utan

som ett flertal mindre strålar.

Carmen började bedja. Skräckslagen passerade hon genom den blå strålen, men utan att råka ut för några betydande psykofysiska symptom. Det finns emellertid ett betydelsefullt faktum: *den ofta återkommande huvudvärk hon lidit av sedan dess.*

Omkring kl 01.00 kom hon fram till trafikljuset strax innan hon anlände till sitt hem. Hon såg då hur det blå ljuset delades upp i tre delar och med hög hastighet försvann över horisonten.

Hade Carmen råkat ut för en kidnappning? Det finns inget som tyder på någon tidslucka under den tid som åtgick för att tillryggelägga den 35 kilometer långa vägsträckan mellan Platja d'Aro och Gerona. Ej heller har hon varit medveten om några som helst drömmar eller minnen som kan sättas i samband med besök av utomjordiska varelser. Detta är endast ytterligare en upplevelse i den omfattande listan över UFO-rapporter i Cataluña. Ännu ett fall så likt många andra över hela vår planet, vilket verkar kunna antyda att vår Jord inte är den enda bebodda planeten i Universum.

(Utdrag ur den spanska tidskriften KARMA, 7, nr. 225 (augusti 1991))

KÄLLA: Flying Saucer Review Vol. 37, No. 3 (Autumn, 1992)

Närkontakt av tredje graden

I februari 1990 kl 04.00 rapporterade ett vittne att han och hans fästmö haft en NK-3 i East Hampstead, New Hampshire, USA. Klara röda ljus som lyste in genom det bakre sovrumsfönstret väckte dem. Den 29-årige mannen steg upp, gick fram till fönstret och såg ett stort cirkelrunt föremål ca 1,5 meter ovanför marken och 6 meter bort. Förskräckt försökte han öppna dörren och ta sig ut, men handtaget gick inte att rubba. Han försökte med sidofönstret men kunde inte öppna detta. (Morgonen därpå upptäckte han att plashandtaget brutits av.) Han gömde sig i garderoben och då sade hans fästmö: "Det är meningslöst. De kommer in." Han kom ut och såg en fet, 1,20 m lång, blågrå varelse stå vid sidan av sin fästmö. Den hade ett stort huvud med stora ögon, en bred näsa och en stor mun. Han var mycket rädd, men när den tog honom i handen kände han sig lugn. När den

knyckte på huvudet och log mot honom tappade han helt minnet tills han vaknade i sängen nästa morgon. Hans fästmö tappade allt minne av händelsen. Han har sedan dess haft märkliga utslag flera gånger. Man överväger att använda hypnos.

Pälsjägare upplevde märkliga ting

Klockan 01.00 den 22 augusti 1988, såg en 39-årig man och dennes tältkamrat ett 30 meter brett UFO landa ca 30 meter ifrån dem i Athens, Maine, USA. De deltog i ett pälsjägar-konvent och andra campare låg tydligen och sov när skarpa ljus lyste in genom tältduken. Han väckte sin kamrat och de observerade hur det metalliska UFOt sände ut vitt ljus i ca 45 minuter. De var för uppskrämda för att gå ut ur tältet och hämta en videokamera som låg i närheten. UFOt sände ut ett rött ljusklot som färdades till ena hörnet av fältet, gick ned, kom tillbaka under UFOt och "slocknade". En slöja av färgade cirklar, som hönsnät, kom emot dem och när den kom in i tältet förlorade de båda minnet tills kl 08.30 på morgonen när de vaknade. Sedan dess har det rapporterande vittnet slutat upp med bäverjakt, bytt religiös uppfattning och tydligen haft en ute-ur-kroppen-upplevelse. Båda två upplevde sömnstörningar och en av dem fick ett surrande ljud i huvudet som sammanknippades med paralysering, skräck och en svart nunnelik silhuett. KÄLLA: Mufon UFO Journal Number 289, May 1992

Cylinder över Argentina

Señora Stutz och Señora Rossi, samt den senares make (en pilot anställd vid ett civilt flygbolag), var sommaren 1959 ute och campade och hade rest sitt tält i en dal som gränsar till Pan de Azúcar (Sockertoppsberget), Córdoba. Vid midnattstid började det regna kraftigt, varför de två kvinnorna försökte få in en del saker som de lämnat utanför tältet. Sr. Rossi låg och sov. Bägge kvinnorna observerade en märklig, dunkel massa som snabbt närmade sig. När den endast befann sig ca 15 meter ifrån dem, ändrade den snabbt kurs och försvann i natten. Vad gäller storlek och form liknade den flygkroppen hos ett ordinärt passagerarplan, men utan vingar. Ett antal små rektanglar kunde ses längs dess kropp. Den hade inga ljus och avgav inget hörbart ljud. Den flög på en höjd av inte mer än åtta eller tio meter. KÄLLA: Flying Saucer Review Case Histories, Supplement 17, December 1973

Nyår i Manuy St-Jean

Bryssel: belägringen av EURUFON

Den första januari 1990, strax efter kl 18.30 ringde telefonen... På linjen var en ung man som var mycket märkbart uppjagad, och han började berätta följande historia...

Den unge mannen bor i Manuy St-Jean nära Mons. Han och hans vänner samt medlemmar av familjen höll på att fira nyår då de blev vittnen till ett häpnadsväckande, lysande luftfenomen. Där på himlen, under molnbasen, utförde ett slags självlysande, ogenomskinligt ägg rotationer i en vid looping...

Fenomenet verkade befinna sig över grannbyn Tertre, varför vi hade möjlighet att ta oss till platsen, så vi beslutade oss för att åka dit beväpnade med en videokamera.

När vi anlände träffade vi ungefär ett dussintal vittnen, men fenomenet hade vid det laget abrupt stannat upp. De unga personerna där var mycket upphetsade; alla talade i munnen på varandra.

Sålunda manifesterade sig fenomenet utan ljud i nästan en halvtimme och stannade kvar på samma plats medan det utförde elliptiska rotationer. Vi var i början helt övertygade om att det vittnena observerat var en laserstråle som utsändes från ett diskotek, men så enkelt var det emellertid inte.

För det första sågs ingen stråle utsändas från marken mot fenomenet. Molnbasen den kvällen befann sig nästan 4.000 meter upp enligt väderlekstjänsten i Chievre och vinden var relativt kraftig. Vittnena var benhårda när de menade att det självlysande ägget inte ändrat form under hela observationen. Molnmassan var inte homogen och vi gjorde uppskattningar av den hastighet

med vilken molnen passerade. Fenomenets utseende borde därför ha varierat i relation till den konfronterade molnmassan om det nu verkligen var frågan om en laserstråle. Dessutom var fenomenet vitt till färgen och inte den gröna färg som är fallet för en laserstråle.

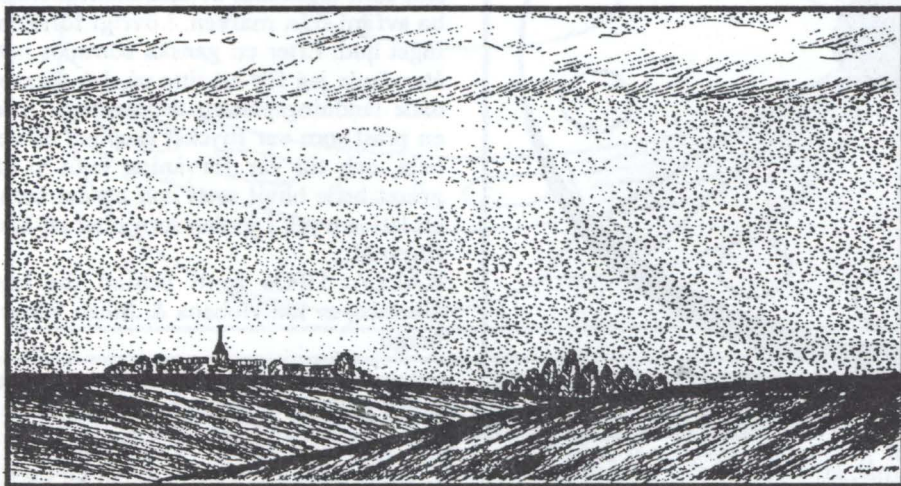
Frånvaron av en stråle som lämnar marken skulle kunna förklaras inom ramen för en konventionell hypotes genom det faktum att laserstrålar som utsändes under samma förhållanden inte utbreder sig på ett isotropiskt sätt [så står det faktiskt]. Tyvärr, ty andra vittnen som befann sig på olika platser runt fenomenet, i synnerhet i Baudour, lämnade inga kommentarer om strålar som utsändes från marken.

Att alla dessa vittnen, när allt kommer omkring, under samma geografiska observationsbetingelser inte haft chansen att upptäcka dessa mark-till-luft-strålar är att tänja ut trovärdigheten en aning. Hur som helst är dessa vittnen unga personer som är vana att gå ut i regionen och de känner inte till att det skulle finnas några diskotek nedanför det läge där fenomenet manifesterade sig.

Vittnena, som bott i området en lång tid, har aldrig, vare sig före eller efter detta datum, haft tillfälle att bevittna ett liknande skådespel. Dessutom måste man ta i beaktande att Gendarmeriet i Ath översvämmades av telefon-samtal den kvällen och att diskotekhypotesen aldrig blivit identifierad vilket vissa röster velat påskina.

Vi påpekade i syfte att förfäktat en åsikt att ett antal identiska manifestationer redan rapporterats till oss vid två tidigare tillfällen: över Jette (Bryssel) vid det första tillfället, och vid det andra bevittnats av en läkare från ULB.

Patrick Vidal, EURUFON

Observationer i Cordes - regionen

Vittnet är här en skogsvaktare och det är av den anledningen vi låter honom vara anonym.

Han vistas i ett isolerat område i Cordes-regionen (Tournai). Som en del av sitt jobb är vittnet ofta utomhus nat-

tetid. Han vill också påpeka att han är väderobservatör åt IRM [Kungliga Meteorologiska Institutet].

Den första observationen går tillbaka till april eller maj 1990 - vittnet minns inte längre exakt datum - omkring kl 2-3 på morgonen. När han kommit hem gick han in i vardagsrummet och i samma stund fick han genom fönstret syn på ett självlysande, rödrosa klot som rörde sig på en höjd motsvarande den halva höjden hos några träd som växte vid kanten av en angränsande äng. Detta klot hade en diameter på ca 1,5 m, men det plattades snabbt ut till en avlång form. Vittnet liknade fenomenets utseende vid en utdragen fotbollsblåsa. Fenomenet fortsatte sin färd i vågrät riktning och rundade en liten skogsdunge som befann sig bakom vittnets hus - vid tiden för observationen befann sig vittnet ca 150 m från det självlysande klotet. Sfäroiden flög mycket långsamt [10-20 km i timmen] och efter att det rundat den lilla skogsdungen försvann klotet ur sikte.

Den andra observationen gjordes närmare i tiden och var märkligare än den första: klockan var 02.25 och vittnet satt i bilen och lyssnade på radion - hans CB stod i läge 'standby' och instrumentbrädans lampor lyste. Plötsligt slocknade alla lampor och radion tystnade. Vittnet satt nu plötsligt i mörker och då han antog att denna strömförlust berodde på ett tändningsfel försökte han förgäves återstarta bilmotorn.

Det var i detta ögonblick som ett intensivt sken dök upp bakom bilen och ögonblickligen omhöljde fordonet. Inne i bilen blev vittnet som förlamat eftersom ljuset var bländande och orsakade värk i ögonen. Belysningen varade i några sekunder och sedan beslutade sig skogsvaktaren för att stiga ur bilen. Han öppnade bildörren och satte ned ena foten på marken. I precis detta ögonblick slocknade det intensiva ljuset helt. Det hördes inte det minsta ljud; endast stjärnorna lyste på himlen.

I nästan exakt samma stund kom tändningen tillbaka och CB:n, radion och instrumentbrädans lampor började fungera igen. Vittnet uppgav för oss under vår konversation med honom att några kollegor till honom i tjänst på samma ort också upplevt en liknande händelse vid nästan samma tidpunkt på natten. Enligt anteckningsboken om blixaktivitet hemma hos vittnet förekom det inga rapporter om blixurladdningar natten i fråga...

Den tredje observationen manifesterade sig några dagar senare på natten den 4-5 november 1990. Vittnet befann sig faktiskt på samma plats när han iaktog hur en lysande massa sakta sänkte sig mot marken, vars glans intensifierades ju närmare marken den kom. Den lysande massan stannade sedan upp strax ovanför en trädunge, vars kronor lystes

Fortsättning på sidan 6

Främmande farkost över Bryssel - ringen

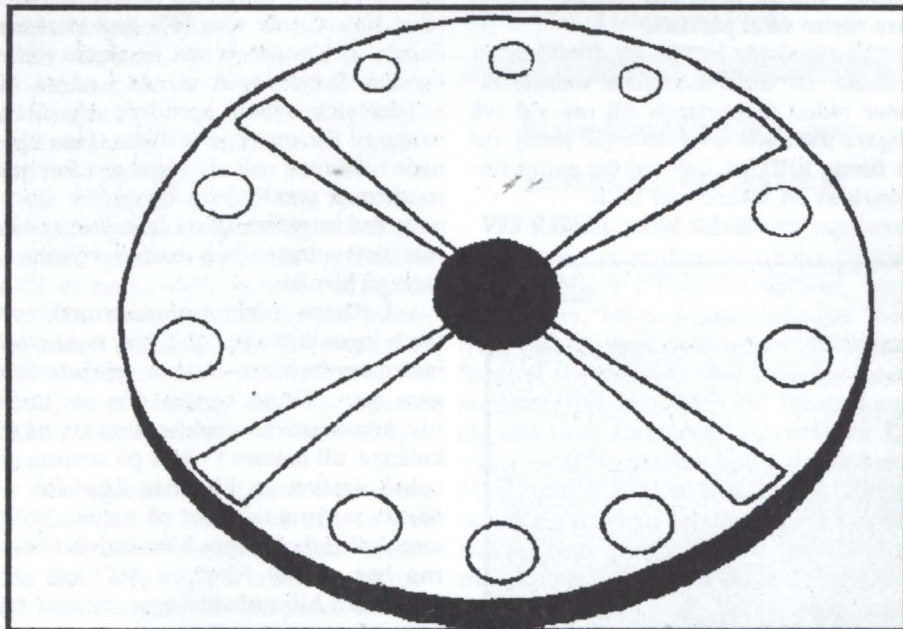
Datum var söndagen den 9 december 1990 nästan kl 21.30. Vädret var kallt, övermulet och det snöade. Mme Cortvriendt och hennes man var på väg mot Rhode St-Genese efter att ha lämnat 'Bryssel-ringen' och kom fram till en gatukorsning. Medan bilen körde på avtagsvägen i syfte att ta motorvägen i riktning mot Waterloo fick Mme Cortvriendt långt bort i fjärran åt höger syn på en lysande triangel. Helt oförklarligt, med tanke på de svåra väderleksförhållandena, kunde hon nu genom fordonets högra sidoruta urskilja en gigantisk, cirkelrund platta ovanför kronorna på några träd som befann sig några dussin meter bort. Längs ytterkanten på föremålet fanns en mängd vita ljus som var klara som diamanter.

Ordnade från centrum på föremålet och utåt mot dess ytterkant i formen av ett kors kunde urskiljas fyra mässingfärgade segment som vittnet spontant kallade avgasrör och ur vilka vit rök liknande ånga strömmade ut. Av allt som vittnet anser häpnadsväckande var att finna i den väldiga underdelen på detta triangelformade föremål som flög på en höjd av 50 meter. Bilen, som inte kunde stanna mitt på motorvägen, fortsatte sin färd och vittnet förlorade föremålet ur sikte när det förflyttade sig i motsatt riktning mot Zaventem.

Det bör noteras efter att ha haft två långa konversationer med Mme Cortvriendt, att hon visade sig vara riktigt chockad men också besatt av det hon hade sett. Detta till en sådan grad att hon följande dag gjorde en detaljerad skiss i färg på det föremål hon sett, där hon placerade det i mörker framför en ljuskälla i syfte att reproducera scenen och framställa alla dess dimensioner så nära verkligheten som möjligt. Hon bekände bl. a. för mig att hon bara tänker på händelsen både dag och natt till en sådan grad att hon inte kan sova på nätterna. Utan att jag vid något tillfälle ställt några ledande frågor, uppgav hon att hon tänkt på bilden av en varelse som var småvuxen och storhövdad med stora ögon.

Denna tanke har levt vidare i flera dagar till den punkt där vittnet övertygats om att föremålet var bemannat av några slags varelser som kom från någon annanstans. Mycket senare har denna charmanta dam kontaktat mig igen för att få mig att ta del av dessa ihärdiga tankar, en och en halv månad efter händelsen, vilka hon inte lyckats bli fri ifrån. Vi känner ju när allt kommer omkring till att denna typ av reaktion är mycket utspridd bland vittnen som genomlevt dessa närkontakter.

Michel Rozencwajg, EURUFON

Klockformat UFO över Stavanger

Här har vi en rapport från Stavanger, Norge där brandchefen meddelar att en man han känner och för vars pålitlighet han garanterar, har rapporterat följande: "Den 13 januari 1960 såg jag kl 20.35 ett 20 - 25 meter stort fö-

remål. Föremålet befann sig inte så långt bort och då vädret den aktuella tidpunkten var både klart och torrt kunde jag tydligt och klart se föremålets konturer, de var som på bifogade teckning (vilken visar ett UFO mycket likt en

Adamski-klocka). Föremålet kom ganska lågt, rörde sig horisontellt i riktning från söder mot norr. Det var självlysande och från cirkelrunda "plättar" på föremålet kom ett ljusare grönt sken. Ljuset var inte fast utan det skiftade i styrka och blinkade. Jag trodde att det rörde sig om en ny flygplanstyp. Det var ganska ljudlöst och hastigheten var inte speciellt hög. Jag menar bestämt att jag såg människor i föremålet." Observationstid: ca 6 sekunder.

KÄLLA: UFO-Nyt, Marts 1961

Fortsättning från sidan 5

upp [dungen befann sig ca 1,5 km från vittnet]. Föremålet svängde sedan över skogen och satte långsamt kurs mot byn Forest där skogvaktaren förlorade det ur sikte.

Patrick Vidal, EURUFON

Landad skiva lyfte

Vittnet till nedanstående händelse var ingen mindre än Emanoil Manoliu, som är den kände rumänske författaren Mihail Sadoveanus måg.

-Hösten 1961 befann jag mig i Neamt-klostret och när jag en fin kväll gick mot sommarvillan i trädgården där jag bodde under min semester, bländades jag plötsligt av ett flerfärgat ljus som dock omedelbart slocknade igen. Som ett resultat av det bländande ljuset kunde jag med svårighet urskilja något som liknade en upp- och nedvänd båt ovanför den lilla kullen vid sjön. Efter några sekunder lyfte detta föremål plötsligt vertikalt, som en helikopter men mycket snabbt. Föremålet såg ut som en skiva över bergen - en skiva med en konkav bas, en uppskattad längd på 6-7 m och en bredd på ca 3 m. Den försvann som en tornado i luften och jag lade märke till den vindstöt som orsakades av dess enormt snabba avfärd från marken. I övrigt förekom inget ljud. Efter en ganska sömnlös natt återvände jag för att titta på den förmodade landningsplatsen tillsammans med en präst som var mycket skeptisk till det hela, och till vår förvåning fann vi att gräset hade blivit svett och att det fanns ett lätt avtryck i jorden som efter ett hårt föremål.

KÄLLA: UFOs from behind the Iron Curtain, av Ion Hobana & Julien Weverbergh

GLÖM EJ BORT
VÅR INSÄNDARSIDA!
VÄDRA ERA ÅSIKTER.
SKRIV!

När verkligheten överträffar science – fiction

Denna närkontakt är säkerligen en av de mest exakta som någonsin nått oss. Den har bekräftats av ett annat visserligen mindre exakt vittnesmål, men det finns vissa överensstämmelser när det gäller vissa viktiga parametrar. Återigen leder dessa fakta i riktning mot "besökarhypotesen" [utomjordiska eller ultradimensionella]. Vi har efter att ha träffat vittnena ingen anledning att ifrågasätta trovärdighet i deras berättelser. Herr Hardys skisser talar för sig själva.

Söndagen den 6 januari 1991, mellan kl 18.00 och 18.30, färdades två grupper människor på motorväg E411 och de rapporterade överflygningen på låg höjd av ett gigantiskt tallriksformat föremål som var försett med en mängd ljuskällor. De första vittnena rapporterade överflygningen vid Spontin av ett rektangelformat föremål krönt med en kupol. Denna händelse rapporterades av en familj på fyra personer som svor på att föremålet färdades mot Namur.

Kl 18.30 rapporterades dessa saker exakt av en annan familj uppe vid Bouge. De kom från Bryssel vid tillfället och hade nått en plats strax före viadukten i Beez. Ett av vittnena, herr Hardy, veteran i den reguljära armén, uppskattade avståndet till tre lampor av halogentyp som syntes till vänster om motorvägen.

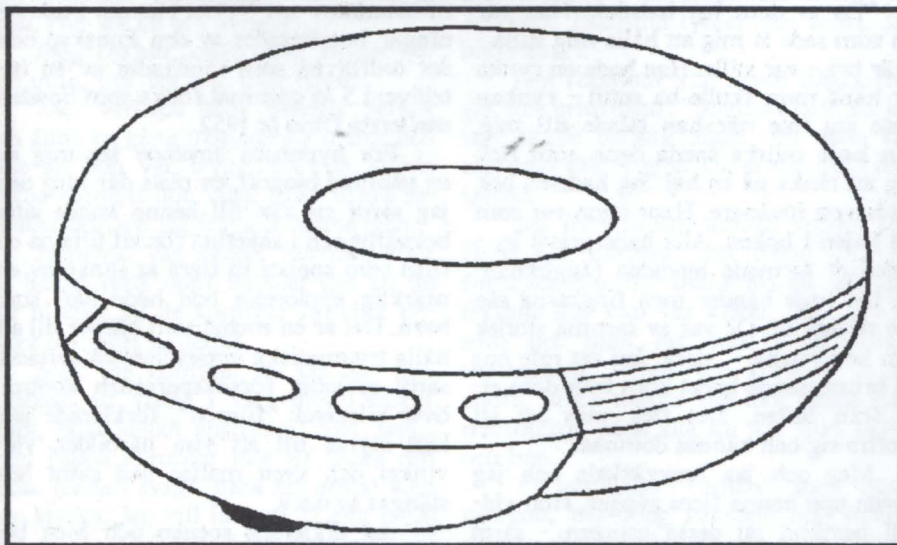
Först antog herr Hardy att ljusen var sådana som lyste upp en fotbollsplan,

men han insåg snart att dessa ljus utgjorde en del av en riktig farkost som svävade helt orörligt över ett stenbrott. Föremålet måste enligt honom ha varit minst 80 m långt och 10 - 15 m högt med de främre tre ljusen inbäddade i formen av en triangel och ett rött ljus längst ned i akterdelen.

Underdelen liksom även överdelen var utbuktad och var mörkgrå till färgen. På sidan av apparaten fanns en serie "hyttgluggar" som lyste vitt och var 15 till antalet. Aktern uppvisade en platt yta med några fenor. Herr Hardy observerade föremålet i 2 - 3 minuter efter att ha parkerat bilen på motorvägens hårda vägren. Han uppskattade höjden över marken till att vara 90 meter och avståndet till föremålet ungefär 200 meter; han gjorde dessa beräkningar med otrolig exakthet på grund av att han använde sig av en högspänningsmast som befann sig bakom fenomenet som referensobjekt.

I samma ögonblick som vittnet tänkte sina fyra strålkastare började föremålet röra sig i en rak och enhetlig bana och avlägsnade sig sakta i riktning mot Hannut. Vi påpekade att det på denna vägsträcka och vid denna tidpunkt förekommer mycket tät trafik, vilket får oss att förmoda att många fler personer varit vittnen till denna otroliga observation.

Michel Rozencwajg, EURUFON

Robotvarelse med tre ögon

Den 27 eller 28 juli 1962 var Ricardo Mieres, en 17-årig student vid Colegio Nacional de Paraná, ute och åkte motorcykel i närheten av Bajada Grande, 5 kilometer utanför Paraná, Entre Rios, Argentina, då han mötte en mycket lång varelse som hade ett melonformat hu-

vud, mycket långt och nästan vitt hår samt "tre ögon som stirrade fixerat utan några blinkningar". I sin extrema skräck försökte han fly, men hans motor hade dött på något mystiskt sätt. Varelse kom fram till honom och slet av honom halsduken med en våldsam rörelse. Där-

efter gjorde den en "helomvändning som en robot" och vandrade iväg, efterlämnande fotspår i den sandiga marken.

Motorcykeln fungerade nu åter normalt och studenten åkte med högsta fart in till staden och trummade ihop ett gäng motorcyklister för att jaga "roboten", men de fann endast fotspåren och halsduken som låg på marken. Flera andra vittnen såg vid samma tidpunkt någonting lysande som med hög hastighet flög över trakten.

KÄLLA: The Humanoids, av Charles Bowen

Rymdfarkost landade i indianby

Denna landning skedde i Chalach, i närheten av Formosa, på gränsen mellan Argentina och Paraguay.

Den 21 februari 1965 observerades ett stort antal flygande tefat och ett av dessa företog även en landning. Ca 50 indianer av Tobastammen åsåg med häpnad hur tre storvuxna varelser, vilka omgavs av lysande glorian, steg ur farkosten och sakta närmade sig dem. Indianerna föll på knä och tillbad dem i sina förfäders traditionella soldyrkarceremoni. De hörde då en röst från besökarna eller rymdfarkosten, som sade att de inte skulle vara rädda, ty rymdfolket skulle snart återvända för att övertyga jordmänniskorna om sin existens och även bringa fred på Jorden. En indian som försökte närma sig farkosten avrättades från detta genom gester. Besökarna återvände sedan sakta till maskinen, hela tiden badande i ljusstrålarna som utsändes från dess små vingar. Då maskinen lämnade marken och flög iväg blev ljusketen bländande.

Argentinska polistjänstemän var också vittnen till händelsen och tog ett antal fotografier på farkosten och besökarna. Dessa foton omhändertogs senare av flygvapnet och den vanliga Tystnadsridån har sedan sänkt sig över fallet. Den argentinske UFO-forskaren Oscar A. Galindez hävdar bestämt att denna historia är sann.

KÄLLA: The Humanoids, av Charles Bowen

Svävande sfärer

Košice, Tjeckoslovakien. 1 september 1965 Detta datum klagade hundratals personer i Košice-distriktet hos polisen över de rödlysande och svarta sfärer som svävade över deras städer och byar. Reuter publicerade i Prag ett uttalande om "den senaste serien av icke-naturliga fenomen av okänt ursprung som under de senaste månaderna setts över Tjeckoslovakien..."

KÄLLA: UFOs from behind the Iron Curtain, av Ion Hobana & Julien Weberbergh

Kidnappad som barn?

av Budd Hopkins

I mars 1984 mottog jag, som ett svar på min bok *Missing Time*, ett brev från en kvinna jag kommer att kalla Margaret Bruning. Margaret, eller "Meg" som hon föredrar att bli kallad, är sjuksköterska och bor i mellersta Ohio, och hennes brev detaljbeskrev flera "barndomsdrömmar" - hennes benämning - som var paralleller till UFO-kidnappningsberättelser som hon läst i min bok. Hon hoppas att hon genom att relatera dessa "mardrömmar och drömmar" slutligen "ska kunna lägga sin barndoms spöken till vila." Hon vill så gärna få ett slut på sin "pinsamma vana att bli hysterisk varje gång hon hör ett livlöst föremål vibrera eller brumma."

Megs brev var noggrant, välskrivet men ganska sorgligt desperat, en inte oväntad känsla med tanke på vad hon gått igenom. Den första upplevelse hon relaterade var en "dröm" hon hade år 1952 eller 1953 när hon var omkring fem eller sex år gammal.

Dröm

"Alla - mina föräldrar och min syster - ligger och sover. Jag kan inte sova på grund av brummandet. Det verkar komma från bakgården. Jag stiger upp ur sängen, går in i köket och tittar ut genom den bakre nätdörren. Det stod tre män på verandan. Som med de flesta drömmar ger resten inte mycket förnuftig mening. På något sätt befann sig de tre männen plötsligt i köket. De stod runt mig, naglade mig mot köksbordet - bokstavligt talat. De stack in en stor nål i magen på mig. Smärtan var oerhörd. Kökslampan ovanför (som var släckt när jag gick in i köket) verkade större - skarpare - bländande. Jag försökte skrika - kunde inte röra mig. När jag vaknade på morgonen fanns det torkat blod över hela min korta pyjamas. Jag hade haft lite näsblod i sömnen - det hade klibbat fast i hårflätorna och en del hade runnit in i öronen."

Ärr

Det fanns andra, liknande "drömmar" och minnen beskrivna i Megs brev. Hon nämnde också att hon har två underliga ärr - "Högra tinningen 1-2 tum långt, högra underarmen 4-5 tum långt, till vilka varken mina föräldrar eller jag har någon förklaring. Jag har aldrig blivit skuren där vad vi kan dra oss till minnes. Vi har alltid kallat det stigmata."

Meg klargjorde ganska bestämt att hon inte ville att någon utredare skulle kontakta henne; hon ville bara pränta ned

sina minnen på papper i hopp om att de på något sätt skulle neutraliseras genom att hon berättade om dem. Jag var naturligtvis medveten om innebörden hos Megs beskrivningar, men jag var också medveten om att hon trots sina förnekanden verkade be om något slags hjälp. Jag skrev till henne och bad om fler upplysningar om hennes barndoms-"dröm".

Jag ville veta om hon morgonen därpå berättat för sin mor om sin mardröm. Hon kunde inte dra sig till minnes om så var fallet, men hon mindes att hennes mor "vaknade av ljudet när jag kräcktes. Blodet hade inte endast runnit in och klibbat fast i öronen, sölat ned håret och ansiktet samt min pyjamas, utan jag hade också svalt en del under sömnen."

Hon fortsatte: "Natten efter mardrömmen väckte jag mor och grannarna på andra sidan gatan när jag ropade efter hjälp i sömnen. Allt jag kunde minnas var en man i svart samt smärta."

Män i svart

Jag hade utfrågat henne om de tre männen i den första "drömmen". "Jag minns utseendet hos männen i svart. De var alla lika klädda i svarta uniformer som knarrade som läder eller plast när de rörde sig. Jag kunde aldrig begripa varför deras kläder gav ifrån sig ljud när det inte hördes några fotsteg när de gick."

"En av dem bar halsduk. Han var den som sade åt mig att hålla mig stilla - du är bra - var stilla. Han hade en rynka där hans mun skulle ha suttit - rynkan rörde sig inte när han talade till mig. Han hade mörka sneda ögon som fick mig att tänka på en haj. Jag hade en bok om havets invånare. Hans ögon var som hos hajen i boken. Alla hade gråvit hy - underligt formade huvuden (äggliknande). De hade händer men fingrarna såg inte riktiga ut. De var av samma storlek som hos vuxna - stora. Jag vet inte om det brummande ljudet kom från dem eller från luften. Det fick min hy att knöttra sig och kännas domnad."

Meg och jag brevväxlade och jag ringde upp henne flera gånger. Hon vidhöll bestämt att dessa minnen - samt andra, lika upprörande minnen som ännu väntar på att bli utforskade - inte var någonting annat än "de otrevliga hjärnspökena hos ett mycket sjukt barn" eller kanske resultatet av "masshallucination", hur nu det begreppet kan tillämpas.

Ett obestridligt faktum var att någonting djupt traumatiskt hade inträffat och vid mer än ett tillfälle. Meg arbetade alltid kvällskift för att hon var rädd för att somna efter mörkets inbrott. Även

under dagsljusstimmarna sade hon att hon ibland "vaknade skrikande, flämtande eller oförmögen att röra en muskel - men ur stånd att minnas vad som skrämde mig."

Möte

På hösten 1985 blev jag inbjuden till Denison University i Granville, Ohio, som besökande konstnär. Jag skrev till Meg, som inte bodde långt bort, och föreslog ett möte. Mot slutet av oktober kom hon till Denison i sällskap med en väninna och vi tillbringade morgonen med att prata om hennes minnen samt tog upp tanken att använda hypnos för att återuppleva hennes "drömmar". Hon höll till slut med om att det vore bättre att utforska det förflutna än att aldrig få veta vad som verkligen hade, eller inte hade hänt henne. Jag menade att genom att veta med säkerhet kunde få hennes rädsla att avta. Det randlöst okända verkar alltid mer skrämmande än det begränsat kända.

Hypnossessionen skedde påföljande morgon i mitt rum i universitetets gäststuga. Den var anmärkningsvärd inte enbart på grund av dess innehåll utan också på grund av det sätt Meg återspelade sin upplevelse. Allt hon sade och gjorde var helt förenligt med uppträdandet hos det barn på 5 eller 6 år som hon hade varit vid tillfället. Hon hade t. ex. inte minsta hum om UFOs. Hennes beskrivningar begränsades av den kunskap och det ordförråd som innehades av en intelligent 5 år gammal flicka som bodde i mellersta Ohio år 1952.

För hypnosen använde jag mig av en påhittad biografi, en plats där Meg och jag samt en vän till henne kunde sitta bekvämt och i säkerhet för att titta på en film som spelats in flera år innan av en märklig upplevelse hon hade haft som barn. Det är en metod som hjälper till att hålla traumatiska upplevelser på avstånd, samt erbjuder försökspersonen kontroll över bilderna: "filmen", förklarade jag, kan styras till att visa närbilder, vidvinkel och även mattas ned samt helt stängas av o.s.v.

Jag dikterade scenen och Meg beskrev sitt hem, sitt sovrum och bilden av hennes syster och sig själv när de låg och sov. Hon tog upp det faktum att hennes lillasyster snackade som vanligt.

Meg: Det hörs ett ljud. Det är som ett brummande. (Paus) Någon pratar. Det låter inte som pappa. Så hur vet du mitt namn? Jag ska se till att dörren är låst. (Paus) Om jag går upp blir mamma arg. Uh oh. (Paus) Hur gjorde dom det där? Ett lås gör inte sådär. Inte utan att

någon rör det. (Paus, och sedan nervöst)
Kan du stänga av?

Hopkins: Du vill att filmen stängs av? Okay. Så här gör vi. (Jag beskriver hur filmen succesivt blir mörkare och försäkrar henne att hon är trygg.) Vi håller den mörk. Men jag skulle vilja veta vad som hände med låset. Jag såg inte riktigt det.

Meg: Dörrhaken kom upp alldeles av sig själv. Den gör inte så.

Hopkins: Vilken dörr satt låset på?

Meg: Dörren med nätruta (kökets bortre vägg).

Hopkins: Jag hängde inte heller med i dialogen. Du hörde någon som pratade. Jag kunde inte höra detta. Vad sade man? Ditt namn ropades, tyckte jag att du sa.

Meg: Ja, de sade åt mig att komma dit.

Hopkins: Var detta att komma till köket?

Meg: Ja.

I sina svar på mina frågor säger Meg att de tilltalade henne vid namn - Margaret, inte Meg. Rösterna verkade komma "långt ifrån". Hon gick ut i köket, dörrhaken lyftes upp och sedan såg hon "tre killar" stå utanför den nätrute-försedda dörren. Jag bad henne beskriva dem.

Tre män

Meg: De har svarta uniformer på sig. De är inte poliser. De har...vad kallar man det...näsdukar, med gult.

Hopkins: Sitter näsdukarna i deras fickor?

Meg: Nej, runt halsen.

Hopkins: Bär de hattar?

Meg: Nej, de har inget hår.

Hopkins: Inget hår? Tre skalliga män. Hur ser de ut i övrigt?

Meg: De har...onda ögon. De har ingen mun, tror jag inte. Inga läppar.

Åter verkade Meg mycket nervös och ännu en gång tröstade jag henne och sade att hon var trygg, att hon kunde vakna närhelst hon ville. Efter några sekunder började jag fråga ut henne igen.

Hopkins: Vad händer härnäst, efter att haken lyfts upp? Betyder det att du går ut eller att de kommer in, eller betyder det inget av detta?

Meg: De kommer in! De har inte tillåtelse att vistas i vårt hus. (Suckar djupt, talar sedan ansträngt) Sätt...ned...mig! Pappa kommer inte att tycka om detta. (Sedan svagt, nära att gråta) Kan inte skrika. Jag vill inte gå. (Lång paus) Vad är det där? Om Mrs Hartman såg det där skulle hon ringa till polisen.

Jag lugnade henne igen och frågade sedan vad som fick henne att säga "vad är det där?"

Meg: Det är en stor, metall...det ser ut som metall...jag vet inte.

Hopkins: Hur stor är den?

Meg: (Suckar) Den tar upp bakgården och Mrs Hartmans gård. Hon skulle bli arg. Hon tycker inte om att ha folk på

sin gård...

Hopkins: Hur kom den lilla flickan ut dit?

Meg: De bar henne. Hon försökte skrika och hon kan inte skrika. Han säger hela tiden "Var tyst, små flickor skriker inte." (Suckar) Hon vill inte gå in där. (Suckar nervöst) Varför vaknar inte pappa? (Paus) Gud, det är så kallt.

Hopkins: Är det kallt på bakgården?

Meg: Nej, därinne.

Hopkins: Hur ser det ut därinne?

Meg: Vitt. Ljust. Ljust. Så ljust.

Hopkins: Är insidan lika stor som insidan hos en bil?

Meg: Större.

Hopkins: Stor som insidan hos ett garage som en bil står parkerad i?

Meg: Den är större...Det är som en läkarmottagning. Jag vill inte ha flera sprutor!

Ännu en gång tröstade jag henne och sedan frågade jag hur det kändes i kroppen förutom att det var kallt.

Meg: Det gör ont i handlederna. Magen värker. Känner mig inte bra.

Hopkins: Känns det annorlunda i hennes fötter på något vis? (Nej.) Hennes smalben då? Känns dom annorlunda på något vis? (Nej.) Hennes lår då?

Meg: Ingenting fungerar.

Hopkins: Förekommer det förnimmelser av något annat, värme, kyla, etc.?

Meg: När han lägger sin hand på mitt huvud förlorar jag känseln. Han säger att jag borde titta på honom. Jag vill inte titta på honom.

Under ett av hennes mest vinnande svar frågade jag Meg vad den lilla flickan har på sig.

Meg: Kort pyjamas som mamma köper. (Genom sammanbitna tänder) De är skära. Mamma tycker om skärt. Jag hatar skärt.

Det förekom ytterligare några frågor och erinringar. "Mannen sade att jag inte skulle berätta något om detta för mamma eller pappa. De skulle ändå inte lyssna..."

Jag frågade om antalet män. "Det finns fler därinne. Det finns sju. Det finns en...han har inte svart på sig." Jag frågade hur han var klädd. "Det ser ut som det man ger folk i en läkarmottagning." Han var kortare än de andra, vilka nästan var lika långa som människor. Men alla sju var bara skinn och ben.

Vi avslutade "filmen" med nästa morgon, när Meg vaknade och mädde dåligt och upptäckte att hon var nedsölad med blod efter en näsblödning. Jag gav henne posthypnotiska suggestioner att hon skulle uppleva en känsla av stor prestation och lättnad som ett resultat av att ha återupplevt dessa händelser, av att ha kunnat minnas, och att hon skulle bli fri från mardrömmar. Sedan förde jag henne ut ur transtillståndet.

Därinne

Det hade varit en anmärkningsvärd session, där fler detaljer dök upp under genomgången efteråt. Mannen som lyfte upp Meg "var inte särskilt böjlig". Han bar henne till UFOt som befann sig tillräckligt högt över marken för honom att gå in under det och fram till en "hiss" som lyfte upp dem i skeppet. Meg beskrev hur de "skrapade" hennes handled och lade hudproverna i små, runda behållare. Hon låg på rygg under denna operation och kände sig förlamad, men när en lång nål trycktes in i hennes navel förekom en hel del smärta. "Jag skulle gärna vilja lägga händerna på dem," kungjorde hon med dämpad ilska.

Hon drog sig också till minnes att de "gjort något i tinningen", en procedur som i likhet med handleds-"skrapningen" tydligen givit upphov till de ärr som fortfarande var synliga på hennes kropp. Hon hade inget minne av att de återfört henne till hennes sovrum.

En av de mest intressanta aspekterna av hypnosen var hur bestämt Meg höll sig till sin berättelse; hur "oledbar" hon var som vittne. Jag försöker alltid leda försökspersonen bort från vad jag tror inträffade, endast i syfte att testa hur lätt han eller hon kan "ledas".

När Meg sade att hon upplevde sträng kyla, antog jag att hon beskrev förhållandena ombord på UFOt, vilket hon ännu inte sagt att hon kommit in i. Som en test ställde jag en fråga som jag misstänkte skulle leda i fel riktning: "Är det kallt på bakgården?" "Nej," sade hon, "därinne". Hon visste vad hon menade, trots mitt försök att missleda henne. En noggrann genomläsning av avskriften kommer att uppvisa fler exempel på Megs orubbliga rättframhet, ett drag som uppträder i den hypnotiska återupplevelsen hos alla de kidnappningsoffer som jag har jobbat med och som en test försökt leda.

Jag misstänker att den kraftiga näsblödning Meg drabbades av under natten (utan att vakna!) kan ha varit ett resultat av den typ av näsimplantat som omnämnas i andra UFO-kidnappningsfall. Denna tidiga barndomsupplevelse verkar antyda att den endast var den första i en löpande serie kidnappningar som hon råkat ut för, upplevelser som jag vid ett senare tillfälle hoppas kunna utforska. Den förblir emellertid en ytterst dramatisk händelse, exakt återgiven med det språk och den känsla som är förenlig med intelligensen och rädslan hos en liten flicka som försöker ta itu med en otänkbar ny upplevelse.

KÄLLA: Mufon UFO Journal, Number 215, March 1986

ORDSPRÅKSBOKEN 12:15

Den oförnuftige tycker sin egen väg vara den rätta, men den som är vis lyssnar till råd.

Kidnappningar: Kan vi kämpa emot?

av Ann Druffel

I en aktuell artikel i Mufon UFO Journal föreslog jag att vi skulle dela upp "kontakt"- och "kidnappings"-rapporterna i sex separata vittnes-"grupperingar". "Grupp sex" beskrev en klass vittnen som tydligen varit framgångsrika i att avvisa s. k. "sovrumsbesökare" via olika metoder. Det finns flera fall av detta slag i mina personliga register som pekar mot möjligheten att människor inte är hjälplösa mot inkräktande UFO-fenomen. Tre vanliga metoder för att bryta oönskad kontakt har kommit till ytan. Med tanke på den förhärskande känslan inom forskningsfältet att den mänskliga rasen är maktlös mot kidnappning av UFO-varelser, borde varje upplysning som pekar mot en motsatt slutsats göras tillgänglig för var och en som kan acceptera och/eller bekräfta denna möjlighet.

Ett fall av detta slag gäller Emily Cronin, vars UFO-upplevelser finns att läsa om i boken *Tujunga Canyon Contacts*, som skrivits av mig och D. Scott Rogo. Hennes möten med varelser av "sovrumsbesökare"-typen inleddes år 1956 efter en UFO-kontakt på Ridge Route, en vindlande bergsväg i mellersta Kalifornien, en upplevelse som hon delade med Jan Whitley, ett annat av Tujunga Canyon-vittnena. Strax efter denna upplevelse inleddes de nattliga besöken och fortsatte med en viss regelbundenhet i flera år.

Under sovrumsbesöken väcktes Emily ur sin sömn av ett genomträngande, vinande ljud. Detta åtföljdes av en känsla av paralysering och den synliga iakttagelsen av storhövade varelser med väldiga, sneda ögon. Hon såg inte mycket av dessa varelser förutom huvudena och en antydning till skuldror. Huruvida detta berodde på det faktum att hon verkade tvingad att stirra in i dessa "besökarens" hypnotiska ögon eller om huvudet och skuldrorna i verkligheten var det enda som manifesterade sig har inte kunnat fastställas.

Varje gång kommunicerade varelserna telepatiskt med Emily och bad henne enträget att "följa med dem". Så vitt hon kan minnas lyckades hon alltid säga "nej" och som en konsekvens av detta har hon inget minne av att ha blivit kidnappad. Emilys metod för att avvärja den oönskade kontakten med varelser av "sovrumsbesökare"-typen var helt enkelt en ihållande mental ansträngning, avsedd att "bryta" paralyseringen. Med början redan i den allra första kontakten, lärde hon sig att om hon lyckades röra en enda tå eller ett finger skulle paralyseringen släppa. I samma ögonblick

upphörde det irriterande, högtoniga vinnandet och synerna försvann helt abrupt. Av sin upplevelse på Ridge Route misstänker hon, i händelse av att någon annan person delar en "sovrumsbesökare"-upplevelse i sådan grad att även denne blivit paralyserad (som Jan också blev på Ridge Route), att dennes paralysering också abrupt släpper sitt grepp.

Angående paralytiska/varelse-episoder i allmänhet kan vissa naturliga tilldragelser vars giltighet erkänts inom psykologin möjligtvis förklara några rapporter av "sovrumsbesökare"-typen. Det förekommer ett fenomen som drabbar vissa människor, och som inträffar i vissa sömnstadier, kallat katalepsi, under vilka livfulla mentala scenerier upplevs. Sedan finns det en mer vanlig typ av sömnparalysering i vilken en del av de normala stadier som leder till REM (drömstadiet) på något vis blir överhoppade, vilket leder till att personen känner sig paralyserad utan att denne riktigt sover. Som en konsekvens kan de vara medvetet uppmärksamma på sin paralysering. Detta åtföljes ofta av hypnagogisk-liknande bildupplevelser. Hypnagogiska bilder är blinkande visuella effekter; vanligtvis rör det sig om bilder av ansikten och isolerade huvuden som i snabb följd passerar förbi psykets öga. De åtföljes aldrig av ljud eller tal. I en annan vanlig sömnrubbing vilar de stora musklerna men de perifera musklerna i fötterna och händerna blir aktiva och kan sammandragas. Med andra ord sover kroppen innan medvetandet förlorats; i detta stadium är hypnagogiska bildupplevelser vanliga.

Ute – ur – kroppen – upplevelser

Emily har rapporterat upplevelser med några former av sömnparalysering. Hon påstår att hon ofta färdas astralt under sömnen och kan alltid säga när en OBE (ute-ur-kroppen-upplevelse) har inträffat. Vid dessa tillfällen vaknar hon mycket sakta, medan hennes astrala form åter sammansmälter med den fysiska. En viss paralysering av kroppen inträffar medan uppvaknandeprocessen är igång vid slutet av en OBE.

Hennes andra sömnparalyserings-episoder var emellertid alltid helt olika episoderna med "ansiktena". Vid de andra tillfällena då hon upplevt "paralysering" hörde hon inte det högtoniga vinnandet eller såg "varelserna". Eftersom hypnagogisk (och hypnopompisk) bildupplevelse omhandlar förnimmelsen av blinkande, tillfälliga bilder och vanligt-

vis inte innefattar ljud/tal, verkar det troligt att sömntillstånd som innefattar paralysering och bildupplevelser är avskilda och står utanför UFO-kontakter av typen "sovrumsbesökare".

Angående den metod Emily utvecklade för att avvisa de envisa besökarna med sina stora, sneda ögon, är det här av betydelse att understryka att hon har en stark syn på sig själv som en person med rättigheter. Hon kände vid tiden för episoderna att hon hade rättigheten att säga "ja" eller "nej" till dem och deras krav. Det var antagligen detta förtroende som gjorde det möjligt för henne att säga "nej" trots varelsernas upprepade, kraftfulla vädjanden att "följa med dem".

Emily har aldrig haft uppfattningen att sovrumsbesökarna på något vis var fientligt sinnade, utan endast andra typer av intelligent liv - utomjordiskt, intraindimensionellt eller något annat, hon kan inte säga vilket. Hon anser att deras motiv för att kontakta mänskliga varelser endast är nyfikenhet, och hon tillägger att hon trots sin inledande rädsla accepterar dem som en del av det Sammanhållande Livet.

Det andra fallet med ett vittne som tydligen varit i stånd att avvärja oönskad kontakt med UFO-varelser är Lori Briggs, vars upplevelse år 1975 också finns beskriven i *Tujunga Canyon Contacts*. Vittnet, som medvetet lyckats behålla vissa minnen (resten togs fram under hypnos), kontaktades enligt rapporten av små, storhövade varelser i sitt sovrumsrum, omvärvades av ljus och transporterades genom väggen till en påtaglig "farkost", där hon undersöktes med hjälp av ett slags röntgenapparat som innefattade "plattor" och strålar av ljus. När varelserna bad Lori att "följa med dem" (i avelssyfte, antog hon) bestämde hon sig för att inte göra det. Hon bröt kontakten med varelserna genom att "skapa sitt eget ljud" tyst inom sig själv och detta gjorde att hon med framgång transporterades tillbaka till sin säng.

Lori uppger att hon alltid varit i stånd att instinktivt "skapa sitt eget ljud", ända från barnsben. Ljudet är inget mantra eller någon typ av inlärad meditationsteknik. Vid tiden för sin kontakt hade hon varken studerat metafysik eller några meditationsmetoder och hon är fortfarande inte speciellt insatt i ämnet. Faktum är att hon inte tyckte om termen metafysisk innan en definition av termen som "att vara medveten om föreningen i Väsendet," där "Väsendet" innefattar en "Skapare", delades med henne. Lori godtog dessa grundsatser.

Hon beskriver "sitt eget ljud" i grunden som en ton, något i likhet med en musiknot, som återkastas i överkroppen - i huvudet, skuldrorna och bröstet. Det påminner om en vibration men uppfattas också som ett riktigt ljud inuti hennes huvud. Hon använder sig av det för att koppla av eller i stressituationer när hon har fått i uppdrag att lösa vissa problem.

Emily Cronin är också förtrogen med föreställningen om en persons "eget ljud" och hon menar att det uppstår i ryggen, i ett brett band strax nedanför skulderregionen. Hon föreslår att om man koncentrerar sig på detta område så kan man framkalla detta personliga ljud, men för att kunna bemästra tekniken krävs för de flesta personer en hel del träning. Emily antyder också att en person kan "dra ljudet uppåt" genom huvudet och ut genom hjäss-tschakra.

Frågan här, "som i alla kidnappingsfall", är huruvida de uppfattade varselerna var intelligenta väsen som existerar självständigt utanför vittnenas eget psyke. Som jag ser det är det rimligt att anta att så är fallet i de mest övertygande fallen. Varselerna kan ha insett att de hade att göra med ett vittne som var "centrerat", som uppfattade sig självt som en person med okränkbara rättigheter, och som hade stort självförtroende. I Loris fall hindrade denna attityd och detta självförtroende henne från att uppleva ett långvarigt trauma och negativa känslor vad hennes "kidnappning" anbelangar.

Drömparalysi

En annan metod, vid sidan av "det inre ljud" och "den mentala kamp" som tillämpades av Lori och Emily, utnyttjades av Melissa MacLeod, ett annat vittne som jag arbetat med i flera år. Me-

lissa är en yrkeskvinna i medelåldern; jag kan gå i god för hennes uppriktighet och förmåga att resonera förnuftigt. Med början år 1977 upplevde hon upprepade episoder under vilka osynliga skepnader av ansevärd vikt (ca 23 till 27 kg eller mer) "satte" sig på kanten eller fotändan av hennes säng och skakade denna eller petade på henne upprepade gånger tills hon vaknade helt. När hon öppnade ögonen upphörde dessa känslor och det fanns aldrig något synligt som kunde förklara vad som givit upphov till dem. Hennes man upplevde aldrig något utöver det vanliga och ansåg hela tiden att hon "drömt" eller "inbillat" sig alltihop.

Så småningom förlorade Melissa sin rädsla för fenomenen; trots att de inträffade i snitt en eller två gånger i månaden verkade de aldrig utgöra något hot mot hennes välbefinnande. Emellanåt åtföljdes de av livfulla drömmar som gällde hennes karriär, och då hon var fuskare i drömtydning undrade hon om "väsendena" försökte göra henne uppmärksam på vissa drömmar.

Men i åttiotalets början började dessa episoder emellertid åtföljas av ett slags paralysi. Hon vaknade och upptäckte att hon inte kunde röra sig; de första gångerna kämpade hon genom instinkt mentalt mot paralysin och försökte bryta den. Hon upptäckte att hon genom enträgen kamp så småningom lyckades röra en liten del av sin kropp varvid paralysin släppte och den osynliga närvaro som åtföljde den försvann. Melissa upplevde alltid absolut skräck under kampen; hon kände en bitter avsky mot tanken att bli belägrad av en okänd motståndare. Ingen av dessa upplevelser lämnade Melissa med något medvetet minne av "kontakt" eller någon antydning om UFO-kidnappning. Hon har tidigare i livet råkat ut för en "tidslucka" eller "period av minnesförlust" efter en upple-

velse år 1953 i vilken hon hörde ett oförklarligt, högtont vinande ljud som återkastades genom den lägenhet i Los Angeles hon och hennes man bodde i när de var nygifta. Vid tillfället var hon gravid i omkring tredje månaden.

När de osynliga väsendena började störa henne några år senare satte hon inte dessa i samband med upplevelsen 1953. I mitten av 80-talet vaknade hon emellertid paralyserad tidigt en morgon och såg en mörk, otidlig skepnad i människostorlek stå nära henne till vänster om sängen. Fastän denna bild antagligen var hypnopompisk till naturen så gav den upphov till stark skräck. Trots att detta var den enda gången en synlig skepnad åtföljde paralysepisoderna, fick upplevelsen Melissa att utveckla en annan metod för att avvisa besökarna. Då hon är kristen bad hon under den nästa episoden inåt till Kristus och vädjade till honom om hjälp och fann att förslamningen då släppte en aning snabbare.

De sista två episoderna inträffade 1986 och 1987 och vid det laget hade hon börjat bönfälla ärkeängeln Mikael direkt, då hon kände en viss hängivenhet för denna andliga personlighet vilken framställdes som en krigare som bekämpade mörka andar. Hon upptäckte att böner riktade till St. Mikael bröt paralysin ännu snabbare. Då hon nu funnit vad som för henne var en tillförlitlig väg att upplösa episoderna fruktar hon inte längre framtida händelser. Kanske av stor betydelse är att hon inte upplevt någon upprepning av episoderna i över ett år. Är Melissas tro på ärkeängeln Mikael beskydd motsvarigheten till Emily och Loris tro på sig själva som "personer med rättigheter"? Alla tre metoderna kan vara besläktade trots att Emily och Loris metoder inte har sin grund i ortodox religion.

Fortsättning i nästa nummer!

God Jul

Gott
Nytt

År

TILLÖNSKAR REDAKTIONEN ALLA
UFO-INFORMATIONS LÄSARE!

ARIKVET FÖR UFO-FORSKNING
BOX 11027
600 11 NORRKÖPING

B- Föreningsbrev

Porto
Betalt

Avs. UFO-Information, Box 9109, 581 09 Linköping

STÖD UFO-INFORMATION MED ATT BESTÄLLA NÅGRA AV FÖLJANDE ARTIKLAR:

KLISTERMÄRKE	1 Kr/st
UFO-INF PROVEX	20 Kr/st
FYRFÄRGSPOSTER	20 Kr/st
HANDLINGSPROGRAM	30 Kr/st
JUBILEUMSNUMMER 10 ÅR	35 Kr/st
T-SHIRT STORLEK S, M, L, XL Vit med rött emblem	70 Kr/st
ENSTAKA ÄLDRE EXEMPLAR AV UFO-INF	10-50 Kr/st
RAPPORTFORMULÄR (GRATIS) ANGE ANTAL	

REKVIRERA GENOM ATT ANGE ARTIKEL OCH BELOPP PÅ ETT INBETALNINGSKORT
SOM MÄRKES MED POSTGIRONUMMER "429 78 45-2 UFO-INFORMATION"

GLÖM EJ ERT NAMN OCH ER ADRESS

Här finns ledig annonsplats för er
förening eller för er klubb. Skicka
in ett färdigt manus eller be oss
göra ett förslag.

Nu har den kommit!

Jüri Linas nya mycket spännande bok
"UFO-GÅTAN FÖRDJUPAS"

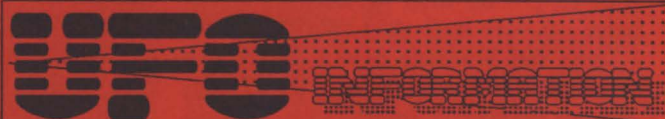
Jüri Linas andra bok innehåller många nya förbluffande fallbeskrivningar om närkontakter och ombordtagningar. Boken redovisar uppgifter om en UFO-katastrof nära staden Dalnegorsk i ryska Fjärran östern år 1986 och de noggranna undersökningar som gjordes av denna. Författaren beskriver den nya öppnare attityden mot UFO:s i östra Europa. Boken presenterar också nya ryska teorier om de flygande tefaten. Boken innehåller en mängd material från det f d Sovjetunionen som aldrig tidigare publicerats på något västeuropeiskt språk.

Beställ boken genom att betala in 225 kronor på
postgiro: 456 99 88 - 1, Jüri Lina

SAF-BULLETTIN

Tidning för medlemmar i Solna Astronomiska Förening.
Innehåller artiklar om astronomi, radio, mystik, ufo,
parapsykologi, arkeologi, forntid mm.

Medlemskap/år 150:- Junior+pensionär 100:- Provex 25:-
Postgiro 47 55 22 - 9 SAF Box 2238 S-171 02 Solna

BOX 9109, 580 09 LINKÖPING Sverige

Vill du veta mer om UFO-fenomenet ??

Beställ provex av UFO-Information 20 Kr.

Namn

Adress

Stad

Postnr

Har du haft någon
UFO-upplevelse?

Kontakta

☎ 013-171790

✉ Box 9109

580 09 Linköping